

Asztalos Attila Iván

Kedves Vértesszék-társak!

A hetem elég uncsi volt, alig történt valami. Gyorsan összefoglalom azért pár szóban az érdekesebb dolgokat.

Szakmai angol II-ből megajánlott jegyet kaptam, pedig mindenkinek vizsgáznia kellett volna. Miután gyorsan elfogadtam, megkérdeztem a tanárnőt, hogy ezt miért kaptam (feltételezve azt, hogy megajánlott jegyet nem lehet csakúgy véletlenül adni), és azt mondta, hogy 4 embernek sokkal jobb lett az előadása mint a többieknek (főleg azért, mert kb mindenki csak felolvasta a diákat), ezért úgy döntött, hogy nekünk már ne is kelljen mennünk vizsgázni. Szóval ez nagyon jól esett, és jobb érzés így, hogy végül csak két vizsgám lesz.

Ami miatt kicsit szomorú vagyok, hogy az említett csajszit azóta nem láttam, és valszeg vizsgaidőszakban nem is fogom, de majd meglátjuk...azért reménykedek, hátha összefutok vele valahol.

Megvolt pénteken a második ütőhangszer órámm, ahol végre ki tudtam próbálni a kongákat is. Nagy álmom egyszer egy zenekarban ütőhangszereken (konga, bongo, shaker, cinek, üstdob, stb.) játszani, szóval örülök, hogy az első lépéseket már megtettem és közeledek legalább afelé, hogy egyáltalán tudjak az adott hangszereken játszani. Egy kicsit nehezebb a konga mint gondoltam, de játszani is sokkal jobb rajta mint hallgatni, szóval most már semmi sem tud eltántorítani tőle.

Eltűnt a fülhallgatóm...szóval vennem kell újat...

Kb ennyi, remélem nektek azért izgalmasabb hetetek volt.

Üdvözlettel, Ati

Feczkó Csongor

Gyimóthy Bálint

Husznai Albert

Sziasztok!

Egy elég fárasztó, és közben mégis nagyon szép időszakon vagyok túl, ahol egyik konferenciáról estem a másikra. Múlt hét vasárnap még Marosvásárhelyen voltam, hétfőn már Balatonfüreden, itt is ott is elő kellett adnom, sajnáltam, hogy emiatt kimaradtam a májusi alkalmunkból.

Sajnos a hétfői előadás nagyon rosszul sikerült, jó nagy kudarcként éltem meg, de azóta már tudok hálás lenni Istennek, hogy alázatot tanulhattam ezáltal. Közben rengeteg adminisztratív feladat van, de lassan vége lesz ezeknek, és alig várom, hogy újra jobban tudjak majd a jelenben élni, ha mindez lemegy!

A kedd délutánjaim újabban a hétnek fénypontját képezik, ezen a héten 5-től énekórám volt, 6-ra elmentem misére, majd 7-re fociedzésre, majd még imádkoztunk is a koliban este közösen, annyira csodálatos volt mindez így egymás után!:)

Csütörtökön vizsgáztam, borzasztóan fáradtnak éreztem magam a készüléshez, de végül csak sikerült.

Pénteken születnapot ünnepeltünk a koliban egy óriási party keretében, szombaton MKK-s bál volt, összességében minden napra jutott valami kis kikapcsolódás (most egészen vicces visszagondolni, hogy mennyi minden történt!).

Utolsó dologként elegendő lett belőle, hogy mindent előszeretettel halogatok, és főleg a hétfői előadás kudarcát felhasználva motivációnak, elkezdtem ezen dolgozni, remélem tudok változtatni. (Mondjuk ezt a levelet is addig toltam, ameddig póthatáridőre írom meg, de mindenesetre a szándék megvan.)

Isten áldjon Benneteket!

Albert

Kondorosy Boti

Küldöm a 12. heti levelet:

Sziasztok!

Következők történtek velem a héten:

Vasárnap, miután visszajöttem Vértelődőről hétfő 11:30ig egy 2 órás alvásszünetet valahol meg kisebb szüneteket leszámítva matekot tanultam. Meg is lett az eredménye, 42/46 pontos lett a ZHm (ezt persze másik nap tudtam meg).

Kedden- szerdán nem sok minden történt, kedden elmentem a bátyámhoz pár órára utána meg elmentünk kosarazni, szerdán meg a sejtmolbiosz pénteki beadandómat és az elektromágneses terek házim nagy részét csináltam meg.

Csütörtökön voltam laborban (immunológia), aztán visszamentem a koliba (kb 1:30) és tanultam kis pihenőkkel másnap fél 10ig a digszar ZHmra (egy hosszabb pihenő közben az EMT házi befejezése volt).

Pénteken megírtam a digszar ZHmat, és utána mentem lefelelni a sejtmolbiosz beadandóból. Sok hibám volt benne, de mivel nagyjából ki tudtam javítani őket szóban és működött a

kérlelés, megkaptam a megajánlott ötöst (ebből a tárgyból megajánlottan csak kettőt vagy ötöst lehet kapni). A digszarból is átmentem, úgyhogy boldog voltam. Fél háromra mentem a nagymamámhoz, és elbeszélgettünk háromnegyed ötig, és még folytathattuk volna szóval jövő héten megyek vissza hozzá. Utána Domával mentem másfélórázni, amit egy romantikus séta keretében ejtettünk meg a Városligetben. Végül hazaérés után még pár órát filmet néztem, aztán egy 14 órásat aludtam.

Szombaton elmentem bevásárolni, aztán egy mosás elvégzésén kívül nemigen csináltam semmi értelmeset. Most vasárnap eddig aludtam és misén voltam, de tervben van még, hogy tanuljak pótZHra (kedden és szerdán írok még).

Kíváncsian várom a leveleiteket!

Kovács Kenéz

Sziasztok!

Ez a hét jó hosszú volt. Elégé besűrűsödött a félév vége számomra. A következő hét lesz a legdurvább, de bizakodóan megyek neki.

Igazából nagyon másról most nem tudok írni.

Remélem nektek izgalmasabban telik az idő.

Kenéz

Nováki Lóránt

Sziasztok!

Hosszú egy hetem volt, örülök is, hogy vége már.

Vasárnap kicsit megbetegedtem; egy egynapos orrfolyásos valami kaptam el, ami egyébként segített a zhra való készülésemben, mivel valamiért így jobban tudtam koncentrálni. Ettől függetlenül nem sikerült valami jól hétfőn a dupla zh, ami eredményeképpen mennem kell majd vizsgázni abból, amit nem tudtam zh-n. Ez azt jelenti, hogy kevesebbet tudok majd készülni záróvizsgára, így valószínűleg a diplomám sem lesz olyan jó. Az viszont tök pozitívan ért, hogy nálam sokkal okosabb szaktársaimnak is meggyűlik ezzel a tárggyal a bajuk, és mennek vizsgázni ők is, és így nem maradt bennem az az érzés, hogy rosszul csináltam ezt a félévet (annyira), vagy hogy én nem értek a fizikához.

Kedden megírtam a záróbeszámolómat, ami szerintem nagyon jól sikerült, de ugyanakkor még jobban elfáradtam benne.

Szerdától szombat hajnali egyig befejeztem a maradék kettő jegyzőkönyvemet, közben pedig hőköttem egy kicsit. Szombaton aztán záróküldöttgyűlés volt, ezzel vége a több mint két éves hőkös karrieremnek. A kggy egyébként egész kellemes volt, és utána az after is jó hangulatban telt. Hajnalban hazabicikliztem, hogy ma, vasárnap menjünk terepszemlére a Bodajki Falutáborba, ami egész szimpatikus gólyatábor helyszínnek tűnik. Már otthon vagyok, és el kell kezdenem a szakdolgozat írást 1000-el, hiszen még a fele hiányzik.

Heti képként szeretném csatolni a levélhez az enyhe epilepsziát okozó (ALIVE végű gif) utolsó jegyzőkönyvem sejtautomata szimulációját, és egy másik normálisabb szimulációt (PER végű gif, a fájlnev számozása és szavai igazából a szimuláció paramétereit takarják). Ennek az a lényege, hogy egyszerű szabályokkal, hogyan lehet komplex rendszereket létrehozni. Az egész modell egy Neumann János és Stanislaw Ulam nevéhez köthető, akik önreplikatív automatákat akartak teremteni saját matematikai világukban / terükben.

Kíváncsian várom mi történt veletek!

Üdv, Lóri

Pór Benedek

Sziasztok!

Nekem tanulmányokban egy nem olyan sikeres hetem volt, de azért nem is tragikus a helyzet. Szorgalmi időszak utolsó hete, volt egy pár ZH meg beadandó. Mechanika házi jó nagy szívás, évfolyamszinten tanácstalanság van, a határidőt is meghosszabbították annyira kevesen adták be.

Héten az utolsó buli volt a kampuszon, úgyhogy gondoltam lemegyek rá, bár tanulni is kellett volna de gondoltam ez most fontosabb. Úgyhogy ott voltam éjszaka és másnap írtam is egy sikertelen pót ZH-t fizikából. Hét második felén foglalkoztam sokat a mechanikával de hát semeddig nem jutottam, mert nem jön ki a megoldás és egyszerűen képtelenség megtalálni a hibát úgy érzem. Rengeteg számolás és bárhol lehet a hiba, de többszöri átszámolás után is ugyanazok az eredmények jönnek ki.

Nem mentem most haza, mert hétvégén kimentünk páran Tátrába és 2 napot túráztunk. Kicsit másmilyen időre számítottunk, mert olyan hószakadásban mentünk amelyet én biztos hogy évek óta nem láttam. Végül a körülmények miatt aztán vissza is fordultunk meg olvastuk hogy az elmúlt hetekben 4 teljesen független haláleset is volt azon a hegyen, úgyhogy nem akartunk kockáztatni. Most éppen utazunk haza, jövő héten megpróbálok még ráfeküdni a tanulásra.

Szabó Jónás

Sziasztok!

Most Albániából írok nektek. Megbuktam pénteken biokémiából, és úgy döntöttem, a balkánon kezdek új életet.

Najó, igazából nem, szerencsére átmentem, úgyhogy csak nyaralok egy kicsit, rápihenek a vizsgaidőszakra.

Igazából a hét főleg tanulással telt péntekig, aztán este repültem Tiranaba. Itt béreltem egy autót, azóta azzal megyek ide-oda, meg abban is alszom.

Tegnap nagyjából egész nap Beratban voltam, ami egy nagyon szép kis történelmi város. Sakkoztam egy albán bácsival, elég könnyen elvert. Általában szeretek egyedül utazni/lenni, de most úgy éreztem, jól esne a társaság. Szerencsére még a repülőn összehaverkodtam a mellettem ülő fickóval, számot cseréltünk, és este visszavezettem Tiranaba, közösen vacsiztunk, beszélgettünk, nagyon jól esett.

Van még két napom itt, gondolkozom, mit csináljak. Ma valszeg városnézés, múzeumozás lesz, holnap meg gondoltam, kirándulnék egyet a hegyekben.

Remélem jól vagytok, hajrá a vizsgaidőszakhoz! (Kivéve azoknak, akiknek nincs, nekik csak úgy általában hajrá!)

Jónás

Szilika Doma

Sziasztok!

Számomra gyorsan elszaladt ez a hét. Hétfőn és kedd délelőtt tanultam mint annak a rendje, mert kedden egy napon volt az élettan gyakorlati szigorlatom és az immunológia versenyvizsgám. Először nem igazán tudtam, hogy fog a kettő egyszerre összejönni, pláne mikor a KH udvarán grilleztem veletek hideg sört kortyolgatva ahelyett, hogy tanultam volna. Mikor eljött a vizsga napja azt éreztem, hogy én mindent megtettem ami jó szívvel tőlem telt és úgy tűnik ez bőven elég volt. A gyakorlati szigorlaton az utolsók közt vizsgáztam és már nagyon pörgetni kellett, ezért a tételem felét nem is kérdezték. A kis hibáim ellenére, valahogy nagyon meggyőző lehettem, mert nem csak megfeleltet, hanem "kiválóan

megfelelt"-et kaptam, ami egy plusz 5-ös részjegyet jelent az élettan szigóba! (Tudtam én, hogy a szebbik ingemet kell aznap felvennem :-D)

Még fel sem ocsúdtam a meglepetéstől, mikor már rohanni kellett immun versenyre. Gondolhatjátok mennyi energiám és kedvem volt hozzá ezek után! Azt is megírtam ahogy tudtam, aztán két napra rá láttam, hogy 5-ös megajánlottat kaptam rá, szóval egy vizsgával kevesebb :-D

Szerdán pihentem egy fél napot, aztán Jónással ebédeltem. Este már bele-bele néztem az élettanba, de inkább még adtam magamnak egy napot. (28.-án lesz belőle a szigorlat, ez egy 10 kredites tárgy, szóval tanulnivaló lesz bőven.)

Csütörtökön könyvtáraztam, este pedig a chatgpt megírta egy másik otthon írás gyakszigómat laza 19/20 pontra. A "kemény munka jutalmaként", este találkoztam pár pannonhalmi barátommal

Pénteken könyvtár után másfélóráztunk Botival a Városligetben majd a beszélgetés után buli volt a koliban, két ötödéves barátunk születésnapját ünnepeltük. Nagyon jól éreztem magam, jókat tudtam beszélgetni, és kicsit újra otthonosan érezhettem magam a koliban, ami nem nagyon volt az utóbbi 3 hónapban.

Szombaton tanulás után Alberttel elmentünk futni, aztán hazajöttem, mert az öcsém ma (Vasárnap) este érkezik meg Amerikából, ahol 10 hónapot töltött ösztöndíjon. Már nagyon várom, hogy újra találkozzak vele! Addig nyomom az élettant itthon.

Amúgy hiába volt munkás a hét, a végére jó volt kicsit megállni és nem folyton rohanni A-ból B-be. Tudtam majdnem minden nap misére menni meg sportolni valamit, ami érzem, hogy testileg és lelkileg nagyon egyenesbe hoz. Most újra talán az mozog bennem, hogy kutatom mi fele hív a Jóisten, mi a terve az életemmel. Azonban úgy tűnik ezeknek a kérdéseknek a vizsgaidőszak végéig várniuk kell
Remélem jól vagytok! Pacsi

UI.: Akinek van spotify-a annak szeretettel küldöm ezt a számot, ami most folyton a fejemben megy: <https://open.spotify.com/track/460W2dxjeewMUKyE7s2itU?si=2b300437b9dc41bf>

Csermák Péter atya

Schrődl Ákos

Sziasztok!

A hét eleje nekem azzal telt, hogy igyekeztem összepakolni a lakást, ami olyan állapotban volt, mintha ledobtak volna rá egy bombát. A felújítás miatt minden poros, semmi sincs a helyén stb. Na, de sikerült, szépen minden elintézni, és bár már egyszer kellett falaznom, és az katasztrófa lett, most olyan szépen sikerült megciszálnom, hogy mindenkinek csak mutogatom. Ti is most megfogjátok ezt nézni, íme:

Emellett voltunk kedden Biussal párterápián ami naaaaaagyon jó volt, csak kicsit drága, de teljesen megérte :) A végén arra számítottam, hogy majd javasolja a nőci, hogy jöjjünk rendszeresen, de nem. Megköszönte, hogy ott voltunk, és mondta, hogy ha bármikor a jövőben tud segíteni akkor keressük meg megint. Ami tök királyság, és tényleg hatalmasat segített, szóval csak ajánlani tudom mindenkinek őt.

Igyekeztem a vizsgákra készülődni a hét többi felében, de csütörtökön az öcsém jelentkezett be, hogy dumáljunk és akkor vele vizi pipáztam, meg beszélgettem munka után, aztán meg a barátoméék hívtak péntek estére, szóval ott csak picit tanultam előtte. Most viszont ezerrel igyekszem bele feküdni a dolgokba.

Kb ennyi történt, de, hogy ne csak valami szürke levél legyen ez, itt egy kis program ajánló jövő hétre:

<https://balatonfuredconcours.eu/otvos-csopi-1-100-as-veteran-autos-tura/>

Pusszantás!

Üdvözlettel:

Schrödl Ákos

Szabó Jakab

Sziasztok!

Érdekes hetem volt, hatnapos munkahét. Megint nem könnyű visszaemlékezni az eseményekre, de igyekszem azért.

Vasárnap este váratlanul egy csomó vendég jött hozzánk, aminek az eredménye egy éjjel fél egy után befejeződő társasjátékozás és nba-meccsnézés lett, úgyhogy némi alváshátrányból indítottam a hetemet, amit azért sikerült hétfő délután behozni. Nagyon más nem is történt szerintem aznap, szüleimmel beszéltem telefonon, tök jó, hogy tudnak segíteni a lelkigyakoraltunk szervezésében.

Kedden egyeztettem egy édesapával, akinek a mozgássérült kisfia (az ő javára volt egy jótékonysági est, amin március elején dolgoztam, és írtam is róla szerintem) mellett fogok tudni dolgozni reményeim szerint ősztól. Egy eléggé biznyszember típus az apuka, nem szívesen barátkoznék vele, de a határozott és egyenes stílusával „főnöknek” szerintem nem lenne vészes.

Voltam azóta könyvtárban is, vettem ki komolyabb meg fantasy könyveket is angolul meg magyarul. Mostanában nagyon szívesen olvasok angol könyveket, valamiért kellemesen mozgatja az agyamat, azt hiszem. Az egyik könyv (Terry Pratchett: Guards! Guards!), mint otthon észrevettem, nem az eredeti regény, hanem a színpadra alkalmazott verzió szöveggönyve. Ennek ellenére jó volt, csak túl gyorsan a végére értem, rendesen le lett rövidítve.

Tegnap (szombaton) tanítás nélküli munkanapunk volt a susuban, és egy tök jó hangulatú megbeszélést tartottunk a jövő tanévvel, meg az idei osztálykirándulással kapcsolatban. Fontos volt a számomra, hogy itt így az egész csapat előtt el tudjam mesélni, hogy a tanév végén elköszönök ettől a munkahelytől. Ez sikerült is, és bár szomorúsággal, de megértően fogadták. Az osztálykirándulás is izgalmas lesz, próbáljuk ottalvásra szervezni, de az elérhető árú, helyű és akadélysmentes szállások nem teremnek elég gyakran, úgyhogy valószínűleg a suli tornatermében lesz osztályszintű alvás, ami szerintem nagyon vicces lesz!

Este utána nagy főzést csaptam, csináltam 20 üveg alma-körte kompótot, amit Petős gyümölcsből készítettem, és ezt szeretném majd búcsúzóul ajándékozni a kollégáimnak.

Ma pedig megint egy furcsa rosszkedvvel küzdök, meg egész sok dolgom is van, szaladós a helyzet. Most elindulok, biciklizem egy órát, ez meg az evés szokott ilyenkor a leginkább segíteni.

Üdv,
Jakab